

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/223/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120209065
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7120209065.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Sandry Veľkej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobkyne V. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. X, K., zastúpenej JUDr. Tatianou Jánošikovou, advokátkou so sídlom Rooseveltova 6, Košice, proti žalovanému V. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX/X, K., zastúpeného JUDr. Ivetou Fabianovou, advokátkou, so sídlom Štefánikovo nám. 5, Spišská Nová Ves, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu 42C/27/2020-26 z 13.8.2020 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

M e n í uznesenie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému 100 % trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala neodkladného opatrenia (ďalej tiež „NO“), ktorým by súd zakázal žalovanému približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov a aby zakázal jeho vstup do obydľia žalobkyne, do bytu č. XX vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúcom sa na 5. poschodí, vo vchode č. X bytového domu - E. X, X, X., so súpisným číslom XXX, na ulici E. v K. - F. S., zapísaného na LV č. XXXXX, vedenom Okresným úradom K., katastrálnym odborom pre okres: K. J., Obec: K. - F. S., kat. územie H., stojaceho na parcele C-KN č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 576 m² zapísanej na LV č. XXXXX vedenom Okresným úradom K., katastrálnym odborom pre okres: K. J., Obec: K. - F. S., kat. územie H., ako aj do spoločných priestorov tohto bytového domu.

2. Návrh skutkovo odôvodnila tým, že so žalovaným boli partnermi bez uzatvorenia manželského zväzku, dňa 28.12.2008 sa im narodila dcéra mal. P. K., s ktorou od 01.08.2008 žili sporové strany spolu s dcérou žalobkyne z jej prvého manželstva vtedy ešte mal. B., v spoločnej domácnosti v predmetnom byte až do 27.05.2020, kedy žalovaný opustil spoločnú domácnosť a odsťahoval sa na adresu, ktorá žalobkyni nie je známa. Ich spolužitie bolo veľmi problémové, žalovaný sa správal k žalobkyni despoticky, ponižoval ju a psychicky ju aj mal. dcéru P. týral, ako aj dcéru B., ktorú má žalobkyňa z predchádzajúceho manželstva. Počas spolužitia vytváral žalobkyni a dcéram rôzne problémy a zákernosti, napr. zmenil heslo na WIFI a odmietol ho dať dcére, ktorá nevyhnutne potrebovala internet pre prípravu na maturitnú skúšku, preto si musela zabezpečiť internet cez iného operátora. Žalovaný na žalobkyňu kričal, bezdôvodne ju obviňoval z rôznych vecí, ponižoval, nadával jej, že je odporná, vulgárne nadával jej deťom do debilov a imbecilov, žalobkyňu obmedzoval na osobnej slobode tým, že jej zakazoval chodiť vonku, ju finančne kontroloval, všetko si musela zapisovať, pričom jej vykrikoval, že jej zápisy sú neprehľadné. Ak žalobkyňa chcela kúpiť niečo iné ako potraviny, pýtala si od žalovaného povolenie, počas spolužitia upieral jej deťom jedlo, a to takým spôsobom, že keď jej dcéra B. prišla popoludní domov, vošla do kuchyne a povedala, že je hladná, žalovaný jej povedal „pre teba tu nič nie je“, následne zakázal žalobkyni kupovať chlieb a iné pečivo, pochutiny a dovolil jej kupovať len ryžu, zemiaky, mäso, múku, a veci, z ktorých sa dá niečo navariť. S dcérami prežili v domácnosti so žalovaným 7 rokov, pričom dcéra žalobkyne B. bola počas

prítomnosti žalovaného v byte zavretá vo svojej izbe, nepozerala ani TV v obývačke, pretože žalovanému to vadilo, spolu mohli TV pozerať v obývačke, len keď nebol žalovaný doma, nemohli spolu sedieť a jesť pri stole, lebo žalovaný im vravel, že nechutne mľaskajú a podobné urážky, za stolom museli byť úplne ticho, problémy a rôzne schválnosti boli na dennej báze, v domácnosti stále vládla napätá a negatívna atmosféra, keď bol žalovaný doma, lebo správanie sa nedalo predvídať a problémové správanie vznikalo z ničoho. Žalovaný obviňoval žalobkyňu z rôznych vymyslených vecí, čím ju držal permanentne v stave úzkosti, napätia, správal sa manipulatívne, deptal ju týmto spôsobom a rozkladal tým jej sebavedomie; v dôsledku tohto správania žalovaného mala žalobkyňa psychické ťažkosti od r. 2010 a začala sa uťahovať do seba, kleslo jej sebavedomie, bola úzkostná, depresívna, bolo pre ňu ťažké komunikovať s ľuďmi, nebola schopná byť v spoločnosti, zúčastňovať sa pracovných školení a najradšej bola doma v tichu, z týchto dôvodov žalobkyňa vyhľadala psychiatrickú a psychologickú pomoc a kvôli uvedeným zdravotným problémom bola hospitalizovaná od 14.2.2014 do 27.02.2014, pričom PN bola ďalších 10 mesiacov, v priebehu hospitalizácie bola zaradená do programu, ktorý jej mal pomôcť zaradiť sa späť do spoločnosti. Žalovaný si stále chce udržať kontrolu nad životom žalobkyne, lustraval ju cez Facebook a dal ju sledovať neznámym mužom, ktorý zvykol postávať pri bielom aute na čerpacej stanici Luk Oil na sídlisku F. S. nachádzajúcej sa neďaleko autobusovej zastávky F. S. Miestny úrad, z ktorej žalobkyňa chodievala ráno do práce vždy o 5.30 hod. a táto osoba tam postávala vždy o tomto čase a sledovala zastávku. Žalobkyňa našla v kuchyni na kuchynskej linke ukrytú kameru s odpočúvacím zariadením, ktoré do bytu umiestnil žalovaný, o ktorom nevedela ani ona ani žiadna z jej dcér, po nájdení tohto zariadenia zavolała políciu, ktorá predmetné zariadenie zaisťovala. Uviedla ďalej, že v dôsledku sledovania žije žalobkyňa v neustálom strachu o svoj život a zdravie, ako aj o život a zdravie svojich dcér, žalovaný nemá zábrany použiť násilie, keďže podľa vedomostí žalobkyne sa už v minulosti dopustil na inej osobe ublíženia na zdraví s trvalými následkami. Žalobkyňa žije v byte so svojimi dvomi dcérami, byt je vo vlastníctve žalovaného s tým, že na jeho kúpe sa podieľala v jednej polovici a žalovaný sľuboval, že prevedie na ňu polovicu bytu, avšak dodnes tak neurobil, čím žalobkyňu podviedol. Žalovaný má kľúče od bytu, preto mu fyzicky nič nebráni do bytu vstupovať. V konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu vedenom na Okresnom súde Košice I č.k. 12P/2/2020 uviedol, že sa hodlá do predmetného bytu vrátiť. Žalobkyňa tvrdené skutočnosti osvedčila potvrdením - psychiatrickým kontrolným vyšetrením zo dňa 16.02.2015, potvrdením Obvodného oddelenia PZ Košice - Dargovských hrdinov zo dňa 14.07.2020, potvrdením o zaistení veci, upovedomením OR PZ zo dňa 07.08.2020, zápisnicou Obvodného oddelenia PZ Košice - Dargovských hrdinov zo dňa 17.07.2020, vyjadrením žalovaného v konaní Okresného súdu Košice I sp. zn. 12P/2/2020, výpisom z LV č. XXXXX, výpisom z LV č. XXXXX.

3. Okresný súd Košice I (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým I. uložil žalovanému V. K., nar. XX.XX.XXXX zákaz vstupu do bytu č. XX vo výlučnom vlastníctve žalovaného nachádzajúcom sa na 5. poschodí vo vchode č. X bytového domu - E. X, X, X so súpisným číslom XXX, na ulici E. v K. - F. S., zapísaného na LV č. XXXXX, vedenom Okresným úradom K., katastrálnym odborom pre okres: K. III, Y.: K. - F. S., kat. územie H., stojaceho na parcele C-KN č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 576 m² zapísanej na LV č. XXXXX vedenom Okresným úradom K., katastrálnym odborom pre okres: K. J., Obec: K. - F. S., kat. územie H., ako aj do spoločných priestorov tohto bytového domu, a to až do právoplatného skončenia konania o obmedzenie, prípadne vylúčenie práva žalovaného k bytu, II. uložil žalovanému povinnosť, aby sa nepribližoval k žalobkyňi na vzdialenosť kratšiu ako 50 metrov, a to až do právoplatného skončenia konania týkajúceho sa určenia, že dochádza k zásahu do osobnostných práv žalobkyne, III. uložil žalobkyňi v lehote 30 dní od doručenia uznesenia povinnosť podať proti žalovanému samostatnú žalobu vo veci samej týkajúcu sa určenia, že dochádza k zásahu do osobnostných práv žalobkyne, IV. uložil žalobkyňi v lehote 30 dní od doručenia uznesenia povinnosť podať proti žalovanému samostatnú žalobu o obmedzenie, prípadne vylúčenie práva žalovaného k bytu a V. priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

4. Právne vec posúdil podľa ustanovení § 325 ods. 2 písm. e) a h), § 332 ods. 1, § 334, § 336 ods. 1 až 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pričom vychádzal zo zistení, že sa žalobkyňa sa liečila v psychiatrickej ambulancii MUDr. P. F. od apríla 2012 kvôli problémovému spoluzitiu s partnerom - začala sa uťahovať, kleslo jej sebavedomie, je veľmi unavená, má problémy komunikovať s ľuďmi, nevie sa zúčastniť ani povinných školení, má z toho stres, najradšej je doma sama a keď je ticho, potvrdením Obvodného oddelenia PZ Košice - Dargovských hrdinov zo dňa 14.07.2020 mal preukázané, že žalobkyňa urobila ústne oznámenie o nebezpečnom prenasledovaní, z potvrdenia o zaistení veci zo 14.07.2020 vyplynulo, že žalobkyňi bola zaistená IP kamera D - Link Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Košiciach, odbor poriadkovej polície, Trieda L. Svobodu 14, Košice.

Z upovedomenia Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície zo dňa 07.08.2020 súd zistil, že dňa 07.08.2020 bolo vyšetrovateľom PZ podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. b) Trestného zákona, kde ako poškodenú (v tomto konaní žalobkyňa), páchatel' od roku 2009 do mája 2020 v K. v byte na ul. E. X psychicky týral. Zo zápisnice Obvodného oddelenia PZ Košice - Dargovských hrdinov zo dňa 17.07.2020 o výsluchu žalobkyne súd zistil, že žalovaný sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti a chodí do bytu približne dva krát do týždňa za ich spoločnou dcérou P. v čase, keď žalobkyňa nie je doma, ktorej rozpráva klamstvá a ak ju prinesie domov, ostáva počúvať za dverami, o čom sa rozprávajú. Dňa 13.07.2020 našla žalobkyňa na kuchynskej linke zariadenie, ktoré sa podobá kamere a má podozrenie, že toto zariadenie tam umiestnil žalovaný v čase, keď chodil do bytu za dcérou P., žalobkyňa má podozrenie, že ju niekto sleduje. V konaní Okresného súdu Košice I sp. zn. 12P/2/2020 podľa zistenia súdu prvej inštancie žalovaný uviedol, že žalobkyňa by si mala vyriešiť svoju bytovú otázku, lebo zatiaľ býva v jeho byte, do ktorého on má záujem sa vrátiť. Z výpisu z LV č. XXXXX evidovanom Okresným úradom K., katastrálnym odborom pre okres: K. J., Obec: K. - F. S., kat. územie H. súd zistil, že žalovaný je výlučným vlastníkom bytu č. XX na 5. poschodí, vo vchode č. X bytového domu E., X a X súp. č. XXX, na ul. E. v K. - F. S., stojaceho na parcele C-KN č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 576 m² zapísanej na LV č. XXXXX evidovanom Okresným úradom K., katastrálnym odborom pre okres: K. J., Obec: K. - F. S., kat. územie H.. Pri posúdení naliehavosti bezodkladnej úpravy pomerov súd vychádzal z listinných dôkazov predložených žalobkyňou a zistil, že voči žalovanému sa vedie trestné stíhanie, bolo vznesené obvinenie pre prečin týrania blízkej a zverenej osoby. Z psychiatrického vyšetrenia MUDr. P. F. mal súd preukázané, že v dôsledku problémového spolužitia s partnerom sa u žalobkyne vyskytli psychické problémy a od apríla 2012 je liečená v uvedenej psychiatrickej ambulancii. Súd ďalej zistil, že v predmetnom byte už žije len žalobkyňa s deťmi, pretože žalovaný opustil spoločnú domácnosť dňa 27.05.2020 a odsťahoval sa na adresu, ktorá nie je žalobkyňi známa. Predloženými listinnými dôkazmi a z tvrdení žalobkyne o súčasnej situácii v domácnosti súd považoval v dostatočnej miere za osvedčené, že konanie a správanie sa žalovaného ohrozuje duševnú i telesnú integritu žalobkyne. Súd mal za dostatočne osvedčenú aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keďže žalobkyňa žije v neustálom strachu o svoj život a zdravie, ako aj o život a zdravie svojich dcér. Na základe uvedeného dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e) a h) CSP, ktoré považoval v intenciách tohto prípadu za primeraný a efektívny nástroj ochrany žalobkyne, preto návrhu vyhovel a nariadil neodkladné opatrenie v navrhovanom znení. Zároveň súd uložil žalobkyňi podať žaloby vo veci samej s predmetom konania, ako je to uvedené vo výrokovvej časti uznesenia. O trovách súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z toho, že žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, keďže jej návrhu vyhovel a preto priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) , f) a h) CSP s odôvodnením, že mu bolo doručené uznesenie, avšak mu nebol doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, preto nemal možnosť oboznámiť sa s jeho obsahom a predloženými dôkazmi, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odôvodnenie uznesenia je neurčité a nedá sa z neho vydedukovať, v čom vidí žalobkyňa naliehavosť potreby úpravy vzájomných vzťahov, nie je mu zrejmé, prečo sa prihliada na lekárske správy žalobkyne z r. 2015, keď žalobkyňa do vzťahu prišla so psychickými problémami a lieči sa dlhodobo na psychiatrii. Mal za to, že došlo k podstatnému zásahu do jeho práv ako vlastníka nehnuteľnosti. Tvrdenie žalobkyne, že ju prenasleduje, sleduje, je iba vyjadrením jej pocitov, doposiaľ toto ničím nepreukázala. Tieto pocity o prenasledovaní sú dôsledkom jej psychických problémov, na ktoré sa dlhodobo lieči na psychiatrii od r. 2010 údajne kvôli správaniu žalovaného má mať psychické problémy, ktoré nijako neriešila 5 rokov a až v r. 2020, keď jej žalovaný oznámil, že nevládze znášať jej výbuchy hnevu, pesimizmus, vymýšľanie, krik a vulgárne nadávky na jeho osobu, sa odsťahoval z vlastného bytu, aby sa vyhol atakom žalobkyne, ktoré bez hanby a sebaovládania realizovala pred spoločnou dcérou a rozhodla sa, že podá na žalovaného trestné oznámenie, pričom dovtedy sa nikdy nikomu nesťažovala a neoznámila údajné zlé správanie. Žalobkyňa vykreslila žalovaného ako tyrana násilníka, pričom on odišiel z vlastného bytu bez akýchkoľvek osobných vecí, aby sa žalobkyňa upokojila. Je pravdou, že v dôsledku psychických problémov žalobkyne dochádzalo v domácnosti ku kriku, vulgárnym nadávkam, slovným útokom zo strany žalobkyne na neho a žalobkyňa si vymyslela, že má byť tyranom, keď jej žalovaný povedal, že chce spoločné dieťa do striedavej starostlivosti a chce sa vrátiť do svojho bytu. Podľa názoru žalovaného tak ako obvinila žalobkyňa žalovaného z týrania, by mohol obviniť ktokoľvek kohokoľvek. Žalobkyňa

je presvedčená, že intrigami ho dostane z bytu, možno aj do väzenia a ona si bude užívať jeho byt. Skutočnosť, že kúpil kameru neznamená, že ju používal tak ako uviedla žalobkyňa, možno ju žalobkyňa našla a sama namontovala v úmysle zneužiť to proti nemu. Žiadnym spôsobom nepreukázala, že kameru využíval, iba doniesla na políciu kameru, ktorú naozaj kúpil, nie však na sledovanie žalobkyne. Za absolútny nezmysel považoval tvrdenie žalobkyne, že deťom upieral jedlo a možnosť sledovať televíziu. Pokiaľ by jej alebo deťom niečo také robil, mohla kedykoľvek odísť, príp. oznámiť to na políciu. Žalobkyňa si odporuje vo svojich vyjadreniach, keď raz tvrdí, že sa začala uťahovať pred vonkajším svetom a potom uvádza, že jej mal brániť chodiť von. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a priznal mu právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

6. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a z hľadisk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že je (odvolanie) dôvodné, pretože napadnuté uznesenie nie je vecne správne.

7. Odvolateľ vymedzením odvolacích dôvodov nastolil predmetom odvolacieho prieskumu posúdenie správnosti procesného postupu súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého malo byť porušené právo žalovaného na spravodlivý proces a správnosť spôsobu právneho posúdenia otázky splnenia/nesplnenia zákonných predpokladov pre navrhovanú okamžitú úpravu pomerov strán uložením zákazu žalovanému vstupovať do bytu vlastnícky mu patriacemu, vylúčením žalovaného z užívania bytu, ako aj zákazu približovania sa žalobkyňi na vzdialenosť kratšiu ako 50 m.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd posúdil vec po právnej stránke. Vady v skutkových zisteniach súdu spočívajú v nesprávnom postupe súdu pri hodnotení výsledkov dokazovania, keď súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, prípadne prihliada na skutočnosti, ktoré preukázané neboli. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov.

10. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil súd iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak, nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

11. Súd prvej inštancie pri posudzovaní naplnenia procesných podmienok a predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia opodstatnene aplikoval ust. § 324 a 325 CSP, na škodu veci však tieto normy interpretoval chybné, čo nevyhnutne viedlo k tomu, že z nich v skutkových okolnostiach vyvodil nesprávne právne závery.

12. Podľa ust. § 324 ods. 1 a ods. 3 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. (3) Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

13. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

15. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

16. Podľa ust. § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

17. Neodkladné opatrenie je základným opatrením súdu, ktorým sa upravujú (predbežne alebo aj trvale) pomery sporových strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre nariadenie NO v zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP je neodkladné opatrenie prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, ktorý si vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov strán alebo ak je daná obava z ohrozenia exekúcie (kumulácia nie je vylúčená), b) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), c) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, d) právne účinky NO neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a e) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). Pretože pri nariaďovaní samotného NO prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, z tohto dôvodu súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia (vo veci samej). Súd rozhoduje spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom NO, bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch (§ 329 CSP). Riadne dokazovanie v zmysle ust. § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Z povahy veci vyplýva, že zjavne neodôvodnenému alebo neexistujúcemu nároku nemožno prostredníctvom neodkladného opatrenia poskytnúť ochranu, a preto v návrhu musí navrhovateľ opísať tiež skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Zákonná požiadavka hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania chráneného nároku oproti potrebe (len) osvedčenia ostatných právne významných skutočností vychádza z predpokladu, že dôvodnosť nároku vo veci samej je navrhovateľ spôsobilý osvedčiť jednoduchšie a hodnovernejšie ako potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo ohrozenie exekúcie. Z toho je možné vyvodiť, že súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie, ak sa mu na základe predbežného právneho posúdenia nárok vo veci samej javí ako nedôvodný. Hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku predpokladá jasné určité a zrozumiteľné skutkové tvrdenia navrhovateľa, predloženie dostupných listinných dôkazov a elementárnu právnu argumentáciu, z ktorých možno vyvodiť záver o vysokej pravdepodobnosti, že chránený nárok je dôvodný a trvá. Alebo inak povedané, hodnoverné osvedčenie nároku vo veci samej musí na strane súdu viesť k záveru, že miera pravdepodobnosti vyhovenia žalobe je v danom štádiu konania vyššia, než pravdepodobnosť jej zamietnutia (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s 1540, str. 1108). Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zároveň zvážiť, či v dôsledku tohto sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov v súlade s princípom proporcionality.

18. V ust. § 325 ods. 2 CSP, z ktorého súd prvej inštancie pri rozhodovaní správne vychádzal, je upravené NO, ktorým možno strane uložiť, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, kde býva osoba, ktorej telesnú alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje (písm. f/), alebo sa na určenú vzdialenosť nepribližovala k osobe, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená (písm. h/).

19. Obsah neodkladných opatrení v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12.6.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrasovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie NO smeruje. Zákaz alebo obmedzenie komunikácie (písm. g/) a zákaz alebo obmedzenie priblíženia na určitú vzdialenosť (písm. h/), ako menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením NO relevantným spôsobom osvedčiť (Števíček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 1098 - 1099).

20. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 2 písm. b) CSP, ktorým žalovaný namietal nesprávny postup súdu spočívajúci v tom, že mu bolo doručené iba uznesenie, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie bez návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd uvádza, že táto námietka žalovaného je dôvodná. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovanému bolo doručené uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 13.8.2020, súčasne s týmto uznesením mu však nebol doručený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ani listinné dôkazy doručené žalobkyňou a návrh na nariadenie NO s prílohami mu bol doručený súdom prvej inštancie až dňa 8.10.2020. Nedoručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia preto došlo k pochybeniu súdu, toto pochybenie však podľa odvolacieho súdu nemalo za následok znemožnenie realizácie práv žalovaného. Napriek skutočnosti, že súd prvej inštancie nedoručil súčasne s uznesením o nariadení neodkladného opatrenia aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s prílohami, z odôvodnenia uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia vyplýva, že súd prvej inštancie v odsekoch 1 a 2 doslovne opísal žalobkyňou tvrdené skutočnosti v návrhu, uviedol, ktoré listinné dôkazy žalobkyňa predložila v bode 3 a v bodoch 4 až 10 podrobne opísal žalobkyňou predložené dôkazy. Preto procesné pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce v tom, že nedoručil žalovanému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s prílohami súčasne s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené, ale až neskôr, neznemožnilo žalovanému realizáciu jeho práv, pretože nedosiahlo takú intenzitu, ktorá by odôvodňovala záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Žalovaný totiž účinne bránil svoje práva podaním odvolania, v ktorom sa vyjadril k dôvodom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj k predloženým dôkazom žalobkyne opísaným v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Preto odvolací súd dospel k záveru, že odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP v prejednávanej veci nie je daný.

21. Za dôvodné považuje odvolací súd odvolacie námietky žalovaného ohľadom nespĺnenia základných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia. Po oboznámení sa s obsahom spisu a predložených listinných dokladov a preskúmaní skutkových a právnych dôvodov návrhu odvolací súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nepostupoval v súlade so zákonom a zásadami ustálenými v právnej praxi a nesprávne posúdil otázku splnenia zákonných predpokladov pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie má za to, že žalobkyňa neosvedčila naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov uložením zákazu žalovanému vstupu do predmetného bytu.

22. Z tvrdení žalobkyne v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobkyňa v byte bývala spoločne so žalovaným od r. 2012 do 27.5.2020, kedy žalovaný opustil spoločnú domácnosť a z bytu sa odsťahoval. Túto skutočnosť potvrdil aj žalovaný v odvolaní, a preto nebola sporná. Obidve strany potvrdili, že ich vzájomné spolužitie bolo dlhodobé problémové, že atmosféra v domácnosti bola napätá. Žalovaný práve v dôsledku disharmonického rodinného prostredia aj s ohľadom na záujmy maloletej dcéry opustil dňa 27.5.2020 spoločnú domácnosť vedenú so žalobkyňou v byte v jeho výlučnom vlastníctve. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že pri posudzovaní potreby bezodkladnosti úpravy pomerov je potrebné vždy posúdiť časový aspekt nariadenia neodkladného opatrenia a to, že neodkladné opatrenie nemožno nariadiť spätne, právne účinky nariadenia neodkladného opatrenia smerujú do budúcnosti, pričom právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Žalobkyňa sa podaným návrhom domáha uloženia zákazu vstupu do bytu žalovaného, avšak žiadnym spôsobom neosvedčila

a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ani netvrdila, že by ňou opísané negatívne správanie žalovaného počas ich vzájomného spolužitia, pokračovalo (malo pokračovať) aj po opustení spoločnej domácnosti žalovaným. Žalobkyňa uviedla, že žalovaný po odsťahovaní sa z bytu pokračuje v návštevách maloletej dcéry približne dvakrát do týždňa, väčšinou, keď žalobkyňa nie je doma, netvrdila však, že by žalovaný pokračoval v konaní, ktorého sa mal dopúšťať počas ich spolužitia v spoločnej domácnosti do 27.5.2020. Nebolo v konaní sporné, že žalovaný sa z bytu dobrovoľne odsťahoval, čím eliminoval spoločné kontakty so žalobkyňou iba na čas nevyhnutný za účelom návštev maloletej dcéry účastníkov P., pričom je zrejmé, že v čase rozhodnutia súdu strany sporu už nemali spoločné obydlie. Preto v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a nariadenia neodkladného opatrenia, t.j. 2 a pol mesiaca po odsťahovaní sa žalovaného z bytu a po uplynutí časového ohraničenia skutku, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, má odvolací súd za to, že žalobkyňa neosvedčila naliehavosť a potrebnosť okamžitej úpravy pomerov strán uložením zákazu žalovanému vstupovať do bytu, ktorý dobrovoľne opustil. Podanie návrhu na neodkladné opatrenie žalobkyňou sa za situácie, kedy sa žalovaný dobrovoľne odsťahoval z bytu, ktorého je výlučným vlastníkom, v záujme zabránenia ďalšej eskalácie partnerských nezhôd medzi žalobkyňou a žalovaným a zabezpečenia zdravého výchovného prostredia pre maloletú dcéru, bezprostredne po podaní návrhu žalovaného v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, ktorým žiadal zveriť maloletú dcéru strán sporu do striedavej starostlivosti, odvolaciemu súdu javí ako účelové, v snahe týmto spôsobom znemožniť žalovanému užívanie bytu, ktorého je výlučným vlastníkom a riešiť nezhody týkajúce sa partnerského spolužitia strán, ich majetkových sporov, ako aj starostlivosti o maloletú dcéru, čo je však neprípustné obchádzanie zákonom predpísaného postupu pre poskytnutie súdnej ochrany, ktorému nemôže byť poskytnutá ochrana.

23. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pritom nie je zrejmé, čoho sa žalobkyňa mieni domáhať vo veci samej. Z povahy predmetného neodkladného opatrenia vyplýva, že ním nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, a to časovo neobmedzeným zákazom žalovaného vstupovať do bytu v jeho výlučnom vlastníctve, keďže žalobkyňa doposiaľ nepreukázala iný právny titul užívania predmetného bytu ako právo bývania v predmetnom byte odvodené od súhlasu žalovaného ako vlastníka bytu. Aj keď žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, že prípadné nariadenie neodkladného opatrenia procesne konzumuje vec samu a možno jeho prostredníctvom dosiahnuť trvalú úpravu pomerov, toto tvrdenie však žiadnym spôsobom nezrejmla.

24. Pokiaľ ide o základné predpoklady návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti neodkladného opatrenia uložením zákazu žalovanému približovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 50 m, podľa posúdenia odvolacieho súdu žalobkyňa žiadnym spôsobom neosvedčila existenciu nároku na uloženie takejto povinnosti. Žalobkyňa nepreukázala takú intenzitu, resp. frekvenciu správania sa žalovaného, ktorá by osvedčovala potrebu nariadenia neodkladného opatrenia vo forme zákazu približovania sa. Pre zákaz približovania sa k osobe je potrebná intenzita konania hraničiaca s trestným činom, prípadne opakované menej závažné správanie sa žalovaného. Okrem samotného tvrdenia o tom, že žalovaný dal sledovať žalobkyňu neznámym mužom, žalobkyňa túto skutočnosť žiadnym spôsobom neosvedčila. Je pravdou, že dňa 14.7.2020 urobila ústne oznámenie o nebezpečnom prenasledovaní, tvrdené konanie žalovaného však žiadnym spôsobom nešpecifikovala, pričom predložené upovedomenie o začatí trestného stíhania sa týka podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, teda iného trestného činu, a nie tvrdeného trestného činu nebezpečného prenasledovania. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že našla v byte ukrytú kameru s odpočúvacím zariadením, z potvrdenia o zaistení veci zo dňa 14.7.2020 vyplýva iba skutočnosť, že žalobkyňa vydala Okresnému riaditeľstvu PZ v Košiciach zaistenú vec IP kamera čiernej farby. Samotné zaistenie kamery v mieste bydliska žalobkyne bez predloženia ďalších relevantných dôkazov, že predmetnú kameru použil či inštaloval žalovaný za účelom sledovania žalobkyne, neosvedčuje nárok na ochranu osobnej integrity. Preto je potrebné súhlasiť s odvolacou námietkou žalovaného, že samotná skutočnosť, že žalobkyňa našla kameru v byte nepreukazuje, že ju žalovaný využíval na sledovanie žalobkyne.

25. Z týchto dôvodov odvolací súd, nakoľko neboli splnené podmienky ani pre potvrdenie a ani pre zrušenie napadnutého uznesenia, postupom podľa ust. § 388 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

26. Nakoľko toto uznesenie má povahu konečného rozhodnutia, v súlade ust. § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol tiež o trovách celého konania.

27. Podľa ust. § 396 ods. 1 a 2 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. (2) Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

28. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. V súlade s citovanými ustanoveniami zákona odvolací súd priznal plne procesne úspešnému žalovanému nárok na náhradu 100 % trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.